

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 "

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după învoială.

NOUL REGE AL SERBIEI

S. R. G. E. H. E.

Ilustrația noastră reprezintă pe Petre I Karagheorghević după ultima sa fotografie. Noul Rege stă pe tron, avînd în mină drept coroană o hîrcă și în cealaltă un ciolan drept sceptru.

ASASINATE SIRBEȘTI ȘI ROMINEȘTI

Faptele rele sunt molipsitoare. Asasinatele din Belgrad, au avut ca eco altele asasinate în țara românească.

Nici nu se răcise bine cadavrele victimelor din Serbia, și «Universul» a început să publice *Tragedia Obrenovicilor*, roman de senzație; «Evenimentul» din Iași hop și el cu *Singele Obrenovicilor*, mare roman de senzație; iar «Țara», ca să nu se lase mai pre jos, a fabricat imediat *Misterele de la Palatul din Belgrad*, roman de mare senzație.

Acest din urmă titlu ne indică precis naționalitatea autorilor unor asemenea ciuperci literare. În adevăr, «Misterele de la Palatul» seamănă grozav cu «Cap de la domnul Șulăm».

Ei bine, e nedemn pentru civilizația secolului al două-zecilea să se comită la lumina zilei asemenea asasinare a inocentului public cititor din România!

Cerem grabnică pedepsire a culpabililor.

Imunitatea lor ar avea trista consecință ca să încurajeze și pe alte gazete la săvârșirea unor astfel de nelegiuiri. Și miine-poimîne ai vedea anunțându-se romane de senzație ca: *Cadavrele Obrenovicilor strigă răzbunare*, *Secretele cascorseului reginei Draga*, *Blasfemul umbrei lui Milan*, *Fantomile din Palatul regal sau Mucul de țigare revelator*, etc.

Mai mult: de oare-ce palatul din Belgrad i se mai zice și Konac, par'că vedem pe amicul nostru Pănaît Macri reeditând *Hanul Konachi* și localizându-l pe sirbește.

Asta ar fi curat Konac peste pupăză!

Kiriak Napadarjan.

MALADIA CONSERVATORULUI

Cu toate că are o clasă de armonie, numai armonia nu domnește la Conservatorul nostru. De altminteri și în politică, cuvântul conservator a ajuns sinonim cu gilceavă.

Iată despre ce e vorba.

În locul d-lui Wachman, a fost numit director al Conservatorului, d-l Ciuntu.

La început răutăcioșii făceau glume. Cum o să meargă bine bietul Conservator, ziceau ei, cînd după un olog urmează un ciunt. Dar ei se convinseseră îndată că d. Ciuntu are o notă bună la activul său.

Ce se întimplă însă?

D. Ciuntu a venit în conflict cu d-l Malla și acesta l'a silit să demisioneze.

Ce crimă a comis sărmana Artă română ca acest domn Malla să se ție de ea ca boala de om sănătos?

D. Malla se amestecă în toate: și la Teatru, și la Conservator, și în comisiile examinatoare de muzică și de declamație.

E o adevărată *malladie*, pe care am putea-o numi *mallaria*, de oare-ce nu putem întrebuița un termen mai puțin decent derivat tot de la Malla.

Dacă nu se pricepe nici măcar la dicțiune, cum e d. Malla numit în juriul examinador la declamație? Nu avem oare dreptul să spunem că aceasta e o *Malladicțiune*?

Singurele legături cu teatru ale d-lui Malla sunt unele legături de ordine intimă asupra cărora, gentilomi cum suntem, nu insistăm.

Noi voim numai să arătăm că d-l Malla, care nu ar fi în stare să fie nici țambalagiu într'un taraf de clasa treia, nu se cade să se amestice în chestiuni de muzică.

Cerem deci d-lui Haret să procedeze mai cu tact și cu măsură în chestiunea Conservatorului, pe care examinînd-o se va convinge a la prima vista că d. Malla făcut o notă discordantă în această împrejurare.

Scurt, îl rugăm să vindică Conservatorul de *malladia* de care pătimeste.

Doremifasolescu.

UNEI CĂZONE

De-o sabie și-un centiron
Azi pari inamorată.
Ești eucerită d'un galon
Și-un umăr plin de vată.

Ca neam de mîndru militar
Fatal erai menită
Să-ți faci dintr'un cazon altar
Altaru'ți de ispită

Căci un țivil, ori cit ar fi,
Depart-e-i d'un Moș Teacă
Nu știe nici a nimeri
Cu sabia în teacă

Și acesta e supremul vis
Al ori și cărei fete
Al vieții dulce paradis
Visat cu-atîta sete!

Așa că rău a mai lucrat
Și Dumnezeu cel sfînt
Cînd pe țivil i-a proclamat
Ca oameni pe pămînt.

Somnambul

SFATURI

Cînd iubita te înșeală
Tu nu plînge în nopți albe,
Că nu faci vre-o pricopseală
Bea mai bine două halbe.

Dacă Ea numai revine
Nu căta cum-va să scape
De-astă viață!... mult mai bine:
Dă-i pe git vre-o patru țapți.

Iar cînd alta-ți dă cu cotu
Și te'ntreabă de parale,
Atunci fă pe idiotu
Și inghite cinci regale.

Gep.

GROZĂVIILE DIN BELGRAD

— Mare reportaj sensational —

Sacrificiile noastre

Credem că nimeni nu va putea tăgădui că *Zeflemeaua* a fost cea dintîi care dacă n'a anunțat asasinatele din Belgrad, în ori-ce cas avea intenția ca să le anunțe.

Și întru cit procesele de intenție nu sunt prevăzute în multiplele proceduri și coduri ce permit de atîtea ori justiției să treacă alături de dreptate, este stabilit deci că noi am fost cei dintîi care am făcut cunoscut acest senzațional eveniment.

Ferește însă că nu ne puteam mulțumi numai cu acest prim succes, care ne-ar fi asigurat un tiraj zilnic de 300,000 de toi, dacă n'am apare săptămînal.

Imediat am telegrafiat corespondenților noștri din Belgrad pentru a ne ține în curent cu mersul evenimentelor. Pe de altă parte numeroșii noștri reporteri au fost împrăștiți în tot Bucureștiul pentru a servi cititorilor cele mai exacte și bogate amănunte asupra evenimentelor din Belgrad.

În ce privește infamia guvernului sirbesc cu telegramele ne grăbim să denunțăm infamia a cărei victimă am fost.

Față cu fenomenala contradicție dintre știrile telegrafice ale ziarelor pretinse serioase, am căutat cu enorme sacrificii, să avem amănunte autentice asupra celor petrecute.

Cum însă guvernul din Belgrad are tot interesul ca să nu se afle extraordinarele sălbăticii comise, telegramele noastre au fost interceptate de guvernul sirbesc.

Teoria interviurilor

Înainte de a trece mai departe cite-va cuvinte asupra interviurilor.

Domnilor, interviul este cea mai fericită formă a gîzetăriei moderne.

Nimic mai simplu și nimic mai comod.

Se întimplă evenimente mari, grave, teribile, nu mai e nevoie să-ți bați capul d-ta gazetar, ci soliciți de la administrație banii de trîsură, te sui însă în tramcar și descinzi la oare-care distanță de casa unei persoane «în măsură d'a fi bine informată» în privința evenimentelor de care e vorba.

De regulă nu e numai de cit nevoie să dai ochi chiar cu personajul în chese

tie; poți vorbi cu portarul casei, cu servitoarea, or de preferință, cu doamna, —chit—că a doua zi, gazeta să apară cu cele mai senzaționale declarații.

Ciștiul e dublu: dacă spui prostii trec, că nu sunt spuse de tine și nu mai ai nevoie nici să-ți bați capul prea mult.

Asta, ferește, le spunem pentru a face o distincțiune între interviurile obișnuite și cele pe care cititorii le vor găsi mai jos.

In piața mare

Primul loc unde reporterul nostru s'a transportat a fost în piața mare, unde sant gheretele sîrbilor care vînd zarzavaturi, cei mai în măsură, adică să fie bine informați.

— Ce credeți despre evenimentele din Belgrad?

— Pînă acuma nu ne-a venit transportu al mare, da peste vr'o două-trei zile o să puteți să vă alegeți din grămadă.

— Asasinatele n'au să aibă oare nici o urmare?

— Ardeii grași sunt încă scumpi și pătlăgelele vinete nu prea s'a făcut. Și arbagicu lipsește.

— Nu puteți să-mi dați nimic?

— Sărut mina. Uite morcov, mazăre, postărnac, usturoi, pătlăgele ardei...

... Am mulțumit și ne-am retras, unde e reporterul nostru.

Convorbire cu d-ra Milița

Am găsit pe d-ra Milița, gentila Alcazar—iară cunoscută și sub numele bine meritat de «sîrboaică», tocmai pe cînd cînta una din perlele repertoriului șantantist.

Am așteptat pînă să termine și cînd să vie la chetă:

— Ai aflat ce s'a petrecut la Belgrad?

— Ia dă la chetă!

— Lasă asta că mai e timp de vorbit. Dă-mi tu ceva amănunte mai pe larg.

— Obrasnicule!

— Ba pardon; cer amănunte mai pe larg despre asasinatele din Belgrad.

— Ce-mi pasă mie! Eū nu asasinez.

— ... Cînd nu cînti...

— Iar?...

— Bine nu, vîd că ți-e frică să vorbești. Ai putea însă să fi liniștită căci și Belimarcovici, e contra asasinilor, deci chiar opoziționistă de este, mai sunt și alții de părerea ta. Cel puțin însă spune-mi ce zici despre declarația lui Pasici.

— Ce e aia? Eū nu citesc gazete.

— Pasici a spus că sîrbii sunt naturi pasive.

— Și d-ta care mă mai întrebaai a-seară de ce am venit eū în țara romîmînească!

Și Milița isbucni în rîs, plecînd fără să mai pretinză chetă.

Del Siroco.

FANTAZII DE DUDUCĂ

REGINĂ 'NDEPARTATA

Ah, ași vrea să fiu regină, să am mantie de florî,
Ingerî pajî să-mî ducă trena prin palatele de norî!
Să trăsesc în veoi frumoasă, tînără, strălucitoare
Pe buclatu-mî pâr de aur, să am diadem de soare.

Iar supușii mei să fie tinerî cavalerî frumoșî,
Luptătorî pe smei călare, pururî falnicî și voioșî:
In regatu-mî să nu fie nici cucoane și nici fete
Numai cavalerî în zale, cu ochî negriî, blonde plete!...

Eū în mantie de roze, cu-al meū cap încoronat
Să le fiū în veoi regină, Idol pururî adorat.
Dar între voinicî și mine pune Doamne cale lungă,
Că nici unul, dar *nici unul*, pîn' la mine să n'ajungă!...

Mimi Pinson

BILET DULCE

Tu, belă între bele,
A gîndurilor mele,
Ascultă plinsu-mî trist:

De-o lună, n'am letcae,
Sunt «tuns» ca și o oae;
Nu-î chip să mai egsist!

Indură-te, o blondă,
Sublimă Giocondă,
Ajută-mă să scap.

Căci, știū, ești generoasă;
Veneră inimoasă:
Mai cată... in ciorap!

Costache Sucitu.

ȚIGANUL LA RACI!

Un țigan s'a dus odată,
Ca să prindă niște raci,
Îi venise poftă mare
Să mînce, ce să-î faci?
Căci văzuse la vecinu
Intr'o zi în coș, o sumă!
Toți cu icrele în coadă
Și ce grași, voinicî nu glumă!—
Își luă deci și el o traistă
Și-o porni spre eleșteu.
Fluerind de bucurie
Și zicînd:— «Ce-am se mai iaū!»
Și să-î ferb, să-î ferb într'una,
Pin's'or face roși ca macu.
Că doar n'o fi lucru mare,
Ca să-mî fac un gust la dracu!
— Și se duse deci țiganul;
Se băgă prin eleșteu.
Dar nici bine nu intrase,
Cînd, de-odată: «Haū! valeo!»
Țipă, țipă'nspămintat.
Un rac mare—afurisit,
De picior l'a apucat!
Și l'a strîns, l'a'nebunit!—
— Ce să facă el? la traistă,
Se repede-atunci s'o ia,
Zicînd:— «Rac, poftim de intră,
Ce-avuseși cu talpa mea?»
Dar pe cînd băga piciorul,

Biet sârmanu'n disăgel,
Un alt rac hop, iar mi-l strînge,
Mi-l înjeapă tot la fel,
De piciorul celălalt,
Și țiganul de durere
Ha!, de-odată cade'n apă,
Obosit, fără putere.
Cînd se scoală-apoi d'acolo,
Numa'nșepături de rac!—
Schiopătînd o ia spre casă,
Și cu poșta'n caū, în lac!
De necaz zicînd:— «Măi frate,
Eū mă mir, cum, cuī i-o plaece,
Să mîncece-acea dihanie,
Numai coaja, numai ace!»
Viișoara.

Lhe-lhi-a.

ALTA DRACIE A MADAM SMARIÎ

Confratele Antemireanu a arătat în *Jurnalul* că unul din suplimentele «Adevărului», anume «Belgia Orientului», comite tot soiul de blestemății.

Dar suplimentul «Litere și Arte» al «Adevărului» ce cusur are?

Madam Smara publică în acest supliment o poezie intitulată «Bogdan Dragoș» în a cărei ultimă strofă cităm:

Dragoș, fermecat de zîncă, arcul său în
[sus ridică.

Ptiu!

Fără alte comentarii

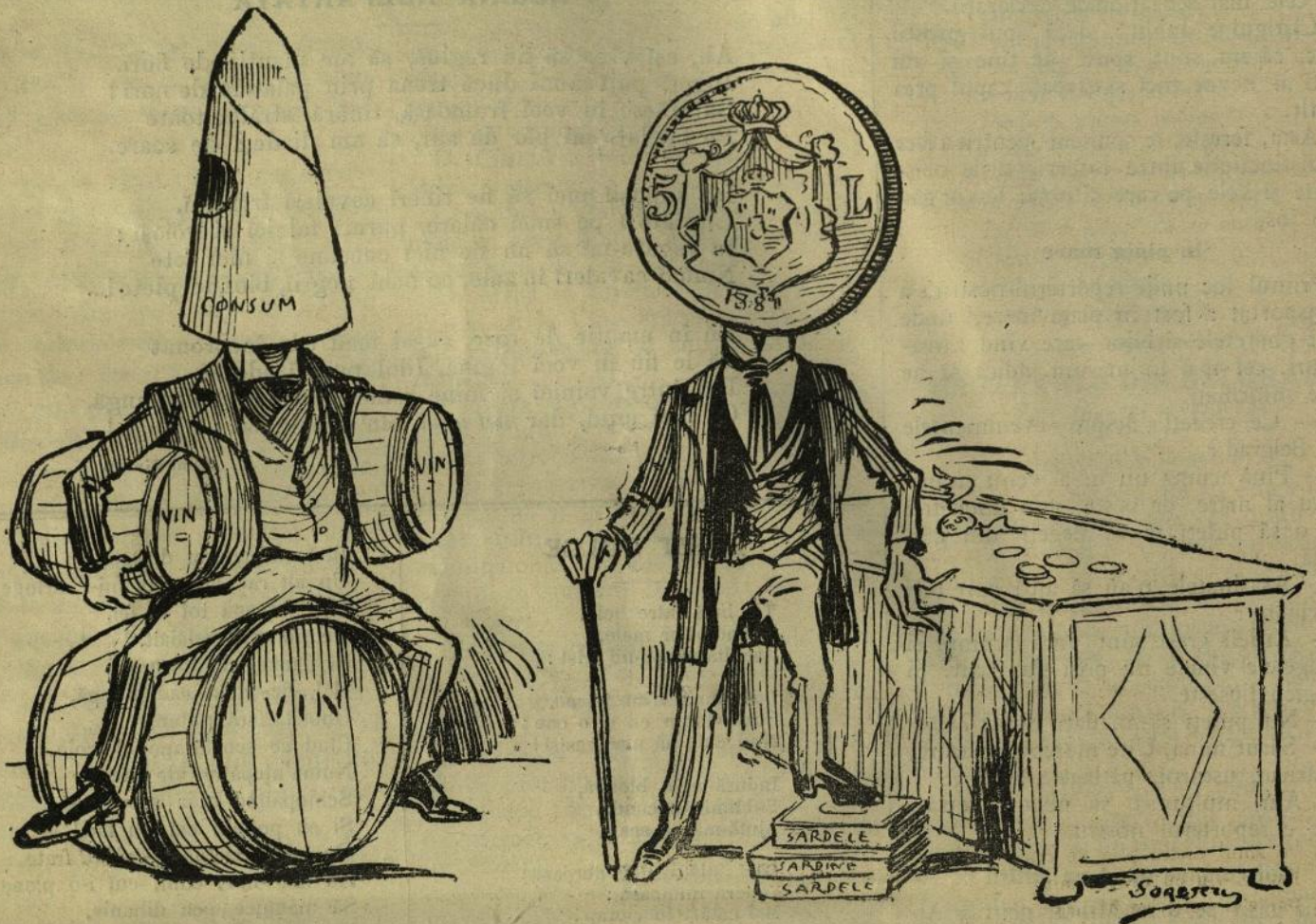
IMPRESIILE UNUI STUDENT

Îi pare lumea 'ntregă fază
Și tot pămîntu-î pare vil
Căci nu-s pasage mai obscure
Ca cele din dreptul civil.

Injură-n gînd pe toți aceia
Ce-s strănepoți ai lui Traian
Căci gînta asta-afurisită
A inventat codul roman.
Și... mîine are un examen.
Cum urlă 'n capu-î vijelia,
Ar vrea să știe din cod numai
Cum scapi cînd n'au plătit chiria?

Decaro.

STILPII SOCIETĂȚII „MERCUR“

Vă prezentăm pe :

1) D. I. C. Constantinescu căruia în loc de cap desenatorul nostru i-a pus pns o căpătină de zahăr de la magazinul de consum «Mercur». D. I. C. Constantinescu are o deosebită slăbiciune pentru butoaiele de vin, mai ales când sunt... gratis.

2) D. Cimbru, aghiotantul celui precedent, are la rindul său slăbiciune pentru piesele de cinci lei. Nu de altceva, dar e grozav de dinastic și nicăeri nu e mai bine reușit portretul Regelui Carol, ca pe aceste carboave.

Fiind-că ilustrul d. Cimbru are un picior mai scurt, și-a făcut un pedestal din câte-va cutii cu sardele.

În trecut fie zis, auzisem pînă acum de sardele fără oase, de sardele rusești, de sardele cu sos tomat, dar de sardele cu cimbru pentru prima oară am auzit la adunarea generală a societății «Mercur», cînd d. avocat Nicu Popovici le-a tras o fricțiune cu mercur onorabililor de le-a mers fulgii.

FOILETONUL ZIARULUI «ZEFLEMEAUA»

TRAGEDIA DIN BELGRAD

Roman de mare senzație transmis prin fir... de ceapă de romancierul nostru special din Belgrad.

Era noapte.

Órologiul de la Konacul regal ar fi sunat cu siguranță miezul nopții, dacă n'ar fi fost stricat.

Familia nefastă a Obrenovicilor a stricat totul în nefericita Serbie. A stricat moravurile vechi și curate, a stricat pînă și ceasornicul de la Palat. Ah, dacă ar putea destăinui acest ceasornic toate misterele blestematei dinastii! Dar limba ceasornicului e lungă, însă nu poate vorbi.

Era noapte *Kara* *).

* Kara, însemnează : noapte.

Karalele Palatului, adormite cu un narcotic violent (li se dăduse să citească o poemă de Smara), sforăiau ca niște senatori romini în timpul unei ședințe interesante.

Cite-va umbre se furișară încet în etajul de jos al Palatului.

Erau ofițerii conspiratori cari mergeau să ucidă pe Alexandru și pe Draga Mașin. Ce Mașinațiune infamă!

Ei purtau cisme cu tălpi de cauciuc și își puseseră botnițe la gură ca să nu facă vr'un sgomot care să le trădeze prezența.

Cînd ajunseră într'una din odăile Palatului, ei se opriră, își scoaseră botnițele și următoarea conversație pe șoptite se angajă între dinșii :

— Căpitan Gulievici, zise un locotenent de vistavoî cu schimbul, cine dracul te-a pus să mănînci ceapă? Parfumul tău o să simță pînă la etajul al doilea și Regele se va deștepta!

A, nu-mi mai vorbi de Tiran, monșer că m'apucă alte alea!

— Moarte lui și damei sale de consumațiune! strigară conspiratnrii.

În vremea asta maiorul Prazovici băga în buzunar o brătară de aur cu briliante ce o zărise pe o mescioară.

— O voi păstra ca suvenir istoric al acestei nopți memorabile! își zise el în sinea lui.

— Iar eu voi lua ca amintire aceste șase lingurițe de argint cu care Obrenovici sorbea singele poporului! reflectă colonelul Păstirnaciev, bîgînd lingurițele pe carîmbul cismeî.

După aceea tenebroșii conjurați porniră înainte.

Iată-i ajunși la ușa iatacului unde dormeau Alexandru și cu Draga. Pe ușe se citea această inscripție: «Intrarea oprită particularilor».

LA NUNTA EUFROSINII DIN BARLAD

Ziarul «Paloda» din Birlad publică o poezie semnată de d. Gr. Stamatescu. Poezia are următorul titlu :

Doamnelor

Ecaterina Căpit. Gh. Naumescu, Eliza Locot. George Palladi, Maria Căp. Protopopescu și Domnișoarelor

Lucia Major I. Stroja

Iași

Maricel și Elena A Costache

Dacă poetul adăoga : «și cu tot neamul lor», titlul (?) poeziei (?) sale semăna și mai bine a pomelnic.

Iată acum și corpul delictului :

Ca cei fluturași din Munții Alpi
Cu ochi fermecători cu dinții albi
Din Munți coborînd v'ați obosit
Iar zefirul adeînd v'ați răcorit
Apoi la toate ca la o zină
Si din a Muzelor Grădină
Acel cupidon ce sta culcat
La voi privind sați deșteptat
Cînd v'ați adus la floricele
Să vă gătiți la nunți cu ele
Ca la nunta Eufrosinei din Birlad
Intre cele destinate de admirat
Cu butoni în pept din cele roze
Ce plac să puneți chiar o doze
Căci parfumul lor îmbătător
Te mai face să fii adorator
La sinul vostru plin de erin
Fluturi vin cu drag s'anin
Dar s'ar putea se dezistăm
Crini și roze s'admirăm
Căci la voi cine privește
Ori-ce floare inlocuește
Ca cei fluturași din Munții Alpi
Cu ochi fermecători cu dinții albi

Gr. Stamatescu

Că poezia e genială, nici nu se mai discută. Un singur reproș facem poeziei : că n'are idee de botanică, alt-

minteri n'ar afirma că fluturași — fie ei și din munții Alpi — au dinții albi.

E tot așa de sigur că fluturii n'au dinți, precum suntem convingși că poeziei îi lipsește maseaua de minte.

Incheem, regretînd că nu am fost invitați și noi la nunta Eufrosinii din Birlad să vedem și noi pe cele destinate de admirat cu butoni în piept din cele roze».

Coco.

SUNT SÉCESSION !...

Lui Nicu Holban, care a făcut o dare de seamă în «Adevărul» asupra excursiunii arheologice la Constanta, îi dedicăm cei 30 de excursioniști.

Eu sunt june important
Gingirliu și prea levent,
Mustachiu și mânușat,
Pieptănat și parfumat,
Căci sunt june cu fason
— Giovine sécession !

Oh ! mon-cher, c'est embetant,
Tout ce peuple agaçant
Ils en sont des mitocains
Très beaucoup et très vilains,
Ma foi j'en ai raison,
— Je suis sécession !

Comme jadis — sunt delicat
Viitor grand avocat,
Pas comme ça comme vous pensez
Și la curte — comprenez —
Am tupeu de filfison
— Căci doar sunt sécession

Sapristi ! Mes intestins
Me font mal. Tiens ! Tiens !
Ce destin îngrozitor !
Domnișoare, Domnilor
Je m'enva... scuzați... pardon
De și nu e cu fason
...Totuși sunt sécession !

p. conf. M. Razu.

LE MITOCAIN GENTILHOMME

Moliere a scris : «Le bourgeois gentilhomme». Dacă am avea timp (că talent avem berechet, slavă Domnului !) am scrie și noi «Le mitocain gentilhomme».

E teribil cînd vrea să facă pe omul subțire, să-și tie «grantu» cu alte cuvinte. Iata de pildă, nenea Dumitrescu din comuna Militari. In calitate de președinte al «Uniunii comercianților de măcelărie din București», nenea Dumitrescu și-a organizat un banchet în sala restaurantului Metropol.

Ei bine lui nenea Dumitrescu i s'a părut că-i prea «populer» să facă o «listă de bucate», și a făcut un «Menu» parte din el scris într'o limbă franțuzească de toată nostimada.

Il reproducem în întregime :

Menu
Tuică
Ordeve
Supă **Bernoire**
Cegă rasol, garnit sos
maionesă, sos tartar
Fillet de bœuf, sos **Purighé**
Petites bouché à la Princesse Maria
Ponch Glacé
Pui la frigare
Salată à la seson
Fruete și brinzeturi diferite
Inghetată **Parfet**
Café moca
Vin de Drăgășani
Ghüssübler rominesc
Champagne carte blanche

Nenea Dumitrescu a vrut și mai multe nu să mănince «Ordeve» d'alea (hors d'oeuvres) și supă «bernoar» (beure noir) și sos „Purighé“ (Perigord), și ne-a țes-telit iacaua.

Monsieur Dumitrescu, vous m'avez écrasé le fez !

Nu ar fi fost mai frumos să faci o listă de bucate cu tuzlama, ciorbă de burtă, ghiveci în măduvă, ciulama cu mămăliguță, și nițică brînză telemea cu ceapă?

Mais la cochonne est monté dans l'arbre !

Kix.

Maiorul Pătrunjelovici, persoană bine crescută, zise :

— Nu putem intra, camarazi.

— Trebuie să intrăm, chiar dacă vom ști că trecem peste propriile noastre cadavre ! exclamă sub locotenentul Castravățevici, tînăr, plin de entusiasm și de ciupituri de vărsat.

Cuvintele acestea fuseseră însă prea cu glas tare pronunțate.

O lătrătura furioasă răsună prin vastele coridoare ale Palatului.

Ce se întimplase ?

Un cățel de usturoi din care Regele Alexandru gustase înainte de a se culca și pe care îl lăsase pe gheridonul de lingă pat, simțise apropierea asasinilor, și începuse să latre spre a-și avertiza stăpînii.

— Flestemat cățel, ne-a dat de gol ! scriși supărat locot.-colonelul Marcovici.

În acelaș moment Draga Mașin spunea augustului ei soț :

— Ai auzit, puile ?

— Ce, bobocule ?

— Niște pași.

— Niște pași turcești ?

— Nu bre, niște pași de oameni.

— Or fi niscai-va creditorii ai reposatului Milan ! gemu îngrozit Regele.

— La ora asta, imposibil ! Trebuie să fie niște asasinii.

— Parol ? Atunci hai repede să ne asigurăm la Dacia.

Prea tîrziu.

— Atunci iscălește-te iute pe un număr din «Universul» !

— Cu neputință, după cum știți noi nu suntem abonați de cît la «Zeflemeua».

— Suntem perduți !

— Cine ne va găsi va primi o bună recompensă !

...D'abia rosti aceste spirituale cuvinte și ușa sări în tîndări.

Regele Alexantru n'avu timp nici măcar să-și pue o pereche de papuci pentru a primi cu solemnitatea cuvenită pe oaspeți.

El fu asasinat de cei o sută de ofițeri cari deteră dovezi de un cîraș cum rar se vede în anele militare ale popoarelor antropofage.

Regina Draga, idem.

Iar cățelul de usturoi începu să urle în chip lugubru în Palatul cufundat în doliu și în întuneric.

(Nu va urma).

Tarascomlevici.

Zilele acestea va apare :

REVISTA TEATRELOR

Director : IOAN I. LIVESCU

Numărul acesta fiind dublu va cuprinde o bogată și variată materie cu diterite ilustrațiuni.

STRÎNGĂRIJA

Lume multă.

Elena cîntă la pian o bucată din «De-aș fi rege» schimbînd din cînd în cînd vorbe glumețe de dragoste cu Nicu (student și slujbaş la Eforie), care s'a sculat după scaun, trecînd alături de ea.

— Ce cauți acolo, domnule Nicu?, îl întrebă o cucoană pe un ton glumeț, voind să-l necăjească.

— Să întorc foile d-rei Elena.

— Adică, mai mult... mințile, de cît foile.

Cîte-va cucoane încep s'aplaude:

— Bravo, bravo!... să cînte d. Nicu!

— Cu plăcere, răspunde el și începe să cînte niște versuri ad-hoc, adresîndu-se Elenei:

De-aș fi rege
Pe tine te-aș lua
Și demisia
Din slujbă mi-aș da...

Cucoanele încep s'aplaude din nou:

— Bis, bis! Ai fost sublim, parol! Bravo, etc.

În mijlocul acestei gălăgii generale, apare un domn elegant îmbrăcat.

Elena îi sare înainte:

— A, ce surprisă! D. Emil!

Apoi îl apucă strîngărește de braț și se adresează celor-alții:

— Dați-mi voe să vă presint pe un excurtisan al meu, care, acum ciți-va ani la C.-Lung, făcuse bătătură la mîini, trăgîndu-mi clopotele.

— Tot glumeață ești, d-ră, răspunde Emil, făcînd haz de vorbele Elenei.

Își oprește ochii asupra unui tablou:

— Admirabil peisagiu. Mă rog, cine-i autorul?

— Sub-semnata. Trebuie să-ți declar că s'înamorată de pictură.

— Ca și mine. Dorește să pictăm odată împreună.

— Și de ce astă dorință?

— Pentru că ești maestră și de!... aș vrea să fur și eu cite-ceva.

— Să furi?... Poftim, o mulțime de tablouri pe pereți.

— Am vrut să zic, să fur din cunoștințele d-tale.

— A, din cunoștințele mele!.. Uite, d-ra Mița e una dintre drăguțele mele cunoștințe. Risete.

— Am să schimb vorba, d-ră, că pe tema asta nu ne înțelegem. Ți-aduci aminte, cred, cînd te-am cunoscut acum 4 ani la C.-Lung., erai mai mică atunci...

— O, da, eram mai mică, se înțelege, ba încă îți pot preciza că eram cu 4 ani mai mică.

— Îți plac foarte mult glumele, chiar și cele inoportune.

— Mai cu seamă cînd e vorba de trecut.

— Mă mir, d-ră, de oare-ce trecutul e singurul izvor de mîngiere și fericire.

— Ba după Nordaș și după mine, din contră, fericirea constă în a uita trecutul și a te încrede în viitor.

— Ai omis prezentul.

— Și... plus-ca-prefectul!

— Poftim! și aici ai prins nota mică! exclamă Emil lovindu-și mina de masă, — cu d-ta e imposibilă ori-ce discuție.

Toată lumea face un haz nespus.

Urmează o tăcere de cite-va secunde, pe care o intrerupe Elena:

— Nu te 'nsori, domnule Emil?

— Mă surprinde întrebarea. Mi-ai găsit vr'o partidă frumoasă?

— Da, însă vreau să știu pretențiile d-tale.

— O, nu's de loc pretențios. Din experiența altora am dedus că e preferabil să cine-va o fată fără zestre.

— Totuși, nu te-ar aranja mai bine o zestre fără fată?

— Cum, d-ră? E posibil acest lucru?

— De ce n'ar fi? Iată, să presupunem că ești candidat la zestrea mea. Te-ai prezentat tatălui meu și foarte serios i-ai spus: stimate domn, am onoare a cere în căsătorie zestrea fiicei d-vs...

— D-ră, ești crudă, crudă și cu toate acestea, o spun fără jenă, imi plac din ce în ce mai mult. E vocea sincerității care îți declară, că....

— Las'o mai domol, d-le Emil. De-ai fi militar, ți-aș spune că ești brav, că te-aruncî fără șovăire chiar și 'n focul dragostei.

Ilaritate.

Ușa se deschide cu sgomot. Intră d-nu Jalonescu, inginer.

— Bună ziua la toată lumea.

— Ai venit pentru schița aia? îl întreabă Elena, care scoate repede un tablou din cui, îl așază pe o masă și începe să-l schițeze p'o bucată de carton.

— Ia să vedem il schițezi în 5 minute, ori perzi pariul? îi zice Jalonescu așezîndu-se la spatele ei și căutînd s'o întirzie cu vorba:

— Poți să-mi spui cit e ceasu?

— Pot, răspunde scurt Elena, căutîndu-și de lucru.

— Ești bună să-mi spui cit e ceasul?

— Sunt.

— Pausă.

— Nu știi cit e ceasu?

— Știu.

În salon izbucnește un ris omeric.

— Imi spui cit e ceasul ori nu?

— Îți spun, raspunde calm Elena, care tocmai terminînd schița se ridică de pe scaun:

— Poftim schița. Ceasul e 7 fix. Am cîștigat pariul.

Încep iarăși aplause combinate cu risete.

Nicu se scoală după scaun:

— Imi dați voe să mă retrag...

Emil și Jalonescu îl imită...

— Permiteți-mi să vă tratez cu cite-un aperitiv. Ce obișnuiești, d-le Nicu?

— Ori-ce.

— Dar d-ta, d-le Emil?

— Ce-o fi.

Elena începu să ridă:

— Atunci, dumitale, domnule Jalonescu, o să-ți dau un or-ce-o fi...

La eșire, Emil se adresează cam tare către Jalonescu:

— Tot ești d-ta inginer... n'ai putea să-mi faci planul unei clopotnițe?

— Lasă aluziile, d-le Emil, — se auzi vocea dulce a Elenei.

Jalonescu îi răspunse la ureche:

— Nu ți-e frică că clopotnița o să devie o mică fabrică de coarne?

Const. I. Dinescu.

INTÎMPLARE

— foarte autentică, care dacă n'ar fi în versuri à la Leconte de Lisle, ar fi mai mult saū mai puțin banală —

Politicos,

Aproape frumos,

Bun ca de zahăr

Istet de scapăr

(Asta: vorbă să fie —

Nasulie),

E natural să fiu și levent

Cu cod de maniere, nu impertinent.

Mergeam pe stradă.

O jună... smeadă

(Smeadă ca să rimeze prost cu stradă)

Vine cu mă-sa după ea.

Dar vai! ce mi s'a întimplat:

La un moment dat

Îi cade junei de la piept un trandafir.

Ca un vampir,

— Vroî să spun: ca o săgeată —

M'am aplecat îndată

Ca să servesc pe fată.

Și cînd să ridic floarea de jos

Juna, furios:

— «Ei ași, păi cum!»

Crezuse că-i ia floarea

Iar eu, m'întelegi, îi făceam onoarea...

De și politicos

Aproape frumos,

Bun ca de zahăr,

Istet de scapăr

Acum: «fără vorbă să fie —

Nasulie»),

Am strigat

Indignat:

— Uuuu; Mi-ai dogorit obrazul,

Ardite-ar gazul!

Mi-ai festelit macferlanu...

La Dianu!

E fapt ce s'a întimplat acum e anu.

C. Cosco.

O SOCOTEALA

De ani de zile, prin gazete, cînd citești cine-a murit, Nu văd de cît astie lucruri, scrise clar și lămurit: «Bunul soț», «bunul părinte», «camaradul excelent», «Om de stat» și patriotul», «cetățeanul eminent».

Și atunci mi-am zis odată, pe cînd matur cugetam: Fiind-că mor de-atîta vreme, numai oameni de acest neam,

De aceia 'n țara noastră, oameni buni, cinstiți și mari. Cum vedeți de-un timp încoace, au ajuns așa de rari.

Berlin.

Ionescu-Quintus,

PENEI MELE

Meschină pan'a cinci parale,
Mă 'nchin smerit puterei tale.
Din aripă de gîscă ruptă,
Ești cea mai bravă spadă 'n luptă.
Puterea ta este grozavă:
Ești și balsam, ești și otravă!

Jorj Delamiđilă.

UNDE DAI ȘI UNDE CRAPĂ

— Pentarimă —

Motto : Faceți tot devia ce vă tae :
Dar cum vedeți un chip de fee
Fugiți de ea. Credeți-mi mie :
Nu-l tocmă practic. Mai mișto e
Să îl puși ast-fel de poezie...

Nu știu dacă cunoașteți cu toții pe nea Nae
Și pe soția lui Aglae ?!
Dar, dacă vă voiți spune că fiica lor bălăe
Ce Zoe se numește — a dragostei vâpae
Aprinse 'ndată 'n mine ? Așa e
Că surizind veți zice : «In cap și-a aprins pae !
«Păcat de-așa potae !»

Ei bine, da ! drăguța, încintătoare zee
O dragoste instantanee
Aprinse 'n mine 'nda'tă. Veți zice : «Ei ! și ce e ?!
«Ce, noi suntem de piatră ? Ce noi n'avem idee
«Că fie-care o să-și dea
«Obolul de iubire naturei-dumnezeu
«Sub formă de femeie ?!»

Da, Recunosc. De-aceia mi s'a aprins și mie
Cîlciele după-o nurlie !
Și cînd ea-mi dete semne de-atențiune vie.
Mi și porni în versuri — amorul a-i descrie
Așa că marmoră să fie
Se 'nduioșă de cele ce-am îndrăsnit a-i scrie
In mindra poezie.

In ultima scrisoare i-am scris : iubită Zoe !
De ce nu vrei să-mi faci pe voe
Să vii azi în grădină, pe seară, acolo e
Un kiocș în fund, la dreapta; ce tu nu simți nevoie
Să fim : eu Daphnis și tu Cloe ! ?!
Te-aștept, de-ași ști că vine potopul de la Noe. —
Cel ce te-adoră : «Joe»,

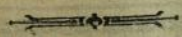
Nu știu ce-a fost în urmă cu dulcea mea Dudue;
N'am mai văzut-o, ca să-mi spuie. —
Dar știu, că'n seara-aceia, cînd luna cea gălbue
Esea de printre nouri pe boltă să se sue
Nea Nae poarta mi-o incue
Și-mi trage o bătae, cum alta'n lume nu e !
Și azi mai am cucue... Gep.

SUCURSALĂ

Niște afișe anunță că cunoscutul băcar
Grideanu va deschide o buvetă cu firma :
«La Govora».

După toate probabilitățile aceasta va fi o
sucursală a băcăniei «Mercur» ; căci cînd
zic Govora, zici și mercur !

«ZEFLEMEUA» IN PLOEȘTI

Ei, de unde pină unde eă zău, get beget poet
Mă visa! ajuns azi noapte, al dreptății logofăt.
De-așa veste neașteptată imi venea grozav să zac,
Par'că cine-va imi dase un pumn zdravăn in stomac.
Dar cum revenii in fire, dragi amici fără indoială
Cea d'intii grije imi fuse chiar a voastră pricopseală. —
Pe Mișache și Mitică doi tovarăși și amici
Carî se bat pentru-o băncuță ea și cei mai mari calici,
Un parchet le-am dat pe mină cu parola de onoare
Să-i înaintez pe dată la intia mea mișcare.
Pe Matroc Alexandrescu telegrafic dat afară
Am primit aplaudarea magistraților din țară.
Dar venind cu umilință și recunoștinți eterne
Insu-mă stăruii pe lingă-al meu coleg de la interne
Și-arătînd diploma-i scrisă pe o piele de toval
Il numii jandarm rural.

Il numii pe Theodorescu la stat mare Aucat
Dar și-aicea pină'n coate minile și le-a băgat
Nărăvit cum e din fire, — păcătos, bată-l să-l bată
Mă făcu ca să-l deslitul și să-l dau și 'njudecată.
Pe Constant. Foișoreanu Portărel l-am pricopsit.
Pare încîntat băiatul, chiar prea foarte mulțumit
Că i-am dat deplină voie ca să-și poarte largă roba
Cochetînd ca o păsărică prin piață băttînd toba.
Pirvulescu Nic. răbdare să mai aibă puțintel
Căci înaintînd pe Bibi îl înlocuesc cu el
Pentru nea Scarlat Moisesescu am o mare simpatie
Lucru, care de altmintreli nici n'asî vrea măcar să știe
De aceia fără preget imi turment mintea'n tăcere
Ce ciolan să-l dau anume ca să-l roază cu plăcere...
... Un locșor cu leafă grasă in departamentul meu...
Dar am bună intențiune să o solicit tot eu
O să-i dau un cap de masă ori o altă slujbă nouă
Dacă-ori vrea cu mine leafa să și-o mparță pe din, după
De ne-am înțelege ast-fel l'as făcea chiar cumular
Să se știe de ce jertfă e capabil azi un bard.
Mă gîndesc că Nătarăul descendinte de Voivod,
I-ar ședeă mai bine n noua uniformă de Aprod.
Și se scuti ast fel și clubul să-i mai cumpere palton,
Și pe tat'su ansienul «Directeur de grand prison»
Neica Nae Davidescu cit se simte încă tare
Pe statuia Libertății să rămînă tot călare
Cînd i-o da din cap cu patos și i-o fluera din gură.
Locul cel mai nalt și moale i-o'i da in magistratură...

Dar destul cu-atiți prieteni, mă frămînt acum in minte.
Unde să-i găsească lui Bibi, loc mai bun de președinte...

LIII.

CUGETARI ADÎNCI

Două dihanii sunt periculoase căsniciei:
vecina frumoasă și oșterul tînăr.

* * *

Cînd două coconițe se pupă drăgăstos,
dracu ride laș cînd le vede prietene bune,
e sigur că urăse amîndouă pe vr'o amică
bună.

* * *

Metamorfozele femeiei : la 16 ani boboc
de roză, la 22, rodie, la 35 viespe, la 48
ingrozitoare soacră !

* * *

A bărbaților : la 18 ani boboc de gîscă,
la 28 cerb frumos, la 38 cal de povară,
la 58 putregaiu din care trăesc viesțile.

* * *

Amorul e roză, copii sunt spini.

* * *

Sărutările de iubire sunt cele mai dulci
pastile, iar lacrimile geloziei cele mai amare
picături din cite sunt in lume. Da ! Citez
martore : coconițele pretențioase, bogate,
slute, proaste. Martori : bărbații săraci, naivi,
sluși, proști.

Mimi Pinson.

Desfacerea Produselor
DE PE PROPRIETĂȚILE
PRINCEPULUI B. ȘTIRBEY
BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, NO. 121

Recomandă următoarele produse:

VINURI ALBE ȘI NEGRE
DIN VIILE

B. ȘTIRBEY
DE LA DRĂGĂȘANI

FAINA DE LUX
IN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.
FABRICAȚIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUȚEA
din grînele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA
MERE DIN STUPARIA BUȚEA

EXCELENTA BRÎNZĂ
„GUSTUL GERVAIS”
Din fabrica de brînzetur din Buțea

PREȚUL CURENT SE TRIMITE LA CERERE

MEDALIA DE ARGINT
CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
Produselor farmaceutice
ROMÂNE
LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
1900

FARMACIA
A. ALTA

FURNISORUL
Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA
PENTRU
OXIGEN
LABORATOR SPECIAL
PENTRU
— ANALISE DE URINA —

OVULE ȘI SUPOSITOARE
DE
GLICERINA SOLIDIFICATA
singurele aprobate de cons. sanitar superior

A apărut:

AHTURI ȘI OFURI
Poezii glumețe de
GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa. **Prețul 1.50 b.**
In București se găsește de vânzare la „L'Indépendance Roumaine”, la librăriile Sococ, Alcalay și la autor.

CONTRA
Constipației,
Hemoroizilor,
Indigestiei,
Greții,
Durerilor de cap,
Amețelilor

CEREȚI

ELIXIR
DE
CASCARA SCEOPUL
Aprobat de consiliul sanitar superior
FLACONUL LEI 2.50
DE VÂNZARE LA TÔTE FARMACIILE
ȘI DROGUERILE

La administrația ziarului

„ZEFLEMEAU”

se găsește de vânzare cu prețul de

4 LEI

colecția completă a primului an din „Zeflemeau”.

BUCUREȘCI, PIAȚA TEATRULUI
D'asupra Berăriei Cooperative

NICOLAE A. POPOVICI
DOCTOR IN DREPT, FOST MAGISTRAT
AVOCAT
MUTAT Str. Pasului No. 6

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA ȘI DA

„RENDEZ-VOUS”
LA

BERARIA

COOPERATIVA

PIATA TEATRULUI

Și cu drept cuvint, căci: excelentele mâncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării, impacă gusturile clientelei celei mai exigente.